

τητος γόητρον, ἔπερ, δυστυχῶς, ἐξαλείφει παρ' ἡμῖν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἢ μετὰγγις τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἑσπερίας. Ἡ δεσποινὶς Κ. καὶ ἡ δεσποινὶς Κ. εἶνε κομψότατα κῶραι, καὶ πεποίθησιν ἔχω, ὅτι θὰ γείνωσιν ἔτι κομψότεραι καὶ ὠραῖαι κυριαί.

Ὁ χορὸς ὑπῆρξε ζωηρότατος καὶ πλήρης ἀδιαπτώτου εὐθυμίας ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους· τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον cotillon διέκριναν ὠραιόταται εἰκόνες—σοῦ μεταφράζω οὕτω τὰς figures—ὧν δύο ἰδίως παρήγαγον ἀληθῶς μαγευτικὸν ἀποτέλεσμα. Κατὰ τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν εὐρέθησαν διὰ μιᾶς οἱ πλεῖστοι τῶν χορευτῶν περιβεβλημένοι πολυχρώμους καὶ ποικίλους ἐκ σιγαροχάρτου ἐνδυμασίας, ἃς ἐξῆγον αἱ χορεύτριαι τῶν ἐκ μικρῶν περιχρύσων κυλίνδρων, διανεμηθέντων εἰς αὐτὰς ἐπὶ τούτῳ· περιδινούντο δὲ οὕτω τὰ χορεύοντα ζεύγη ἐντὸς τῆς καταφώτου αἰθούσης, καὶ τὸ θέαμα μοι ἀνέμνησεν εἰκόνα τινὰ τῶν ἀπόκρεω τῆς Βενετίας, ἣν εἶδον ποτὲ ἐν Ἰταλίᾳ. Κατὰ τὴν ἄλλην ἑθραυον αἱ χορεύτριαι κατὰ κεφαλῆς τῶν χορευτῶν τῶν λευκὰς ἐκ λεπτοτάτου χαρτίου σφαίρας, καὶ ἀνεπήδα ἐξ αὐτῶν νέφος ὁλόκληρον μικρῶν τεμαχιδίων χάρτου λευκοῦ, ἅτινα ἐπλήρουν, ὥς χιόνος νιφάδες, τὸν ἀέρα, τὸ ἔδαφος, τὰς κόμὰς τῶν κυριῶν καὶ τῶν κυριῶν τὰ μελανά φορέματα. Ἐνόμιζες ὅτι χιὼν κατέπιπτε τὴν στιγμὴν ἐκείνην πυκνῇ, καὶ ἡπόρευς ὅτι δὲν ἦσθάνεσο παγωμένους τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτίων σου.

Τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τὸ μέγαρον ἦτο σκοτεινόν, καὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτίων μας ἐπάγωνεν ἀληθῶς ἡ παγερά ἀτμοσφαῖρα τῶν Ἀθηνῶν, ἐν μέσῳ τῶν κλειστῶν ἀμαξῶν, αἵτινες μᾶς μετέφερον οἴκαδε.

ΣΟΦΙΑ.

Γνώμαι· καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετὰφρασις Γ. Ζωχιού.]

372.

Οἱ πλεῖστοι νεανῖαι τὴν σκαιότητα καὶ τὴν ἀγροικίαν ἀφέλειαν νομίζουσι.

373.

Ἰπάρχουσι δάκρυα, καὶ ἡμᾶς πολλάκις ἐξαπατώντα, ἀφ' οὗ ἐξηπάτησαν ἄλλους.

374.

Ὁ νομίζων ὅτι ἀγαπᾷ τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ, αὐτῆς χάριν, μεγάλως ἀπατάται.

375.

Οἱ μικροὶ τὸν νοῦν συνήθως ἀποδοκιμάζουσι πᾶν ὅ,τι ὑπερβαίνει τῆς ἀντιλήψεως αὐτῶν τὰ ὅρια.

376.

Τὸν μὲν φθόνον καταλύει ἡ ἀληθινὴ φιλία, τὴν δὲ θρύψιν ὁ ἔρως ὁ ἀληθής.

377.

Ἡ περίνοια ἀρρατάνει τοῦ σκοποῦ, ὅχι διότι δὲν φθάνει μέχρις αὐτοῦ, ἀλλὰ διότι ὑπερβαίνει αὐτόν. Τοῦτο δὲ αὐτῆς τὸ ἐλάττωμα εἶναι τὸ μέγιστον.

378.

Συμβουλὰς πολλοὶ δίδουσι, σύστημα ὅμως διαγωγῆς οὐδεὶς μεταδίδει.

379.

Ἀμαυρομένης τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀξίας, συναμαυροῦται καὶ ἡ περὶ τοῦ καλοῦ αἴσθησις αὐτοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου πτωχοῦ τινος χωρίου ἦτο μικρὸς τις μαθητὴς ἀτακτοτατός καὶ ἀμελέστατος ἰδίως εἰς τὴν ἀριθμητικὴν. Ὁ διδάσκαλος θέλων νὰ παραστήσῃ εἰς αὐτόν τὴν πρᾶξιν τῆς προσθέσεως ζωηρότερον, τῷ εἶπε τὸ ἐξῆς παράδειγμα·

Εἰς τὸ δεξιόν μου θυλάκιον ἔχω πέντε τάλληρα καὶ εἰς τὸ ἀριστερόν δύο· πόσα τάλληρα ἔχω ὅλα ὅλα;

— Γὰρ νὰ τα ἰδῶ! ἀπεκρίθη ὁ μαθητὴς χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ταραχθῇ.

Καὶ ὁ τάλας διδάσκαλος τί νὰ κάμῃ, ἐγέλασε καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀμνηχανίᾳ του.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἡ δξύνουα τοῦ πατρὸς, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ᾖ αὕτη, ἀμβλύνεται, ὅταν πρόκηται νὰ συγκρίσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ τέκνου του.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ ἐν Σουεζ τῆς Αἰγύπτου ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Δημοσθένης Μητσάκης, γράφει ἡ «Ἦρα», ἀποστελλόμενος ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀνεχώρησεν ἐκ Σουεζ εἰς Ἀβυσσινίαν περὶ τὰ τέλη Μαρτίου 1879. Δι' Ἀδόβης δὲ, ὅπου ἀφίκετο τὴν 20 Μαΐου, καὶ Λαβροταβὸρ ἀνῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωάννην διὰ φιλοφρονεστάτης ἐπιστολῆς προσκαλέσαντα αὐτόν παρ' ἐαυτῷ καὶ προστάξαντα τὰ δέοντα πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὁδοιπορίας, ἰδίως δὲ τὰ τῆς διαβάσεως τοῦ ποταμοῦ Τακαζέ. Περίεργος δὲ εἶνε ἡ ἀφήγησις τῆς ἐπιπόνου ταύτης ὁδοιπορίας. Ὁ Ἑλλὴν πρόξενος ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀδόβης τὴν 2αν Ἰουλίου συνοδευόμενος ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν, οὓς ὁ στρατάρχης (Ραῦ) Ἀλούλης ἐπεμψεν αὐτῷ μετ' ἐνὸς ὑπασπιστοῦ (Μπιλέτα)· μετὰ δὲ πορείαν 42 ἡμερῶν, καθ' ἣν καὶ ποταμούς διεκολύμβησε καὶ ὑπὸ χειμάρρων ἐβράχην, ὑπερέβη δὲ πεζὸς πολλάκις μεγάλα καὶ γιγνοσέπη ὄρη, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμίονον δύσβατα, ἀφίκετο τὴν 12[24] Αὐγούστου εἰς Λαβροταβὸρ, τὰ στρατόπεδον τοῦ βασιλέως Ἰωάννου, ὅστις ἀνησυχῶν διὰ τὴν βραδύτητα εἶχε προαπεσταλ-